

opusdei.org

Sviatok sv. Marka, evanjelistu (25. apríla)

Rozjímanie na sviatok sv. Marka, evanjelistu. Navrhované témy sú: evanjelium bohaté na detaily; Marek, Pavlov priateľ; opustiť bezpečie pobrežia.

25.04.2024

SVÄTÝ MAREK bol blízkym spolupracovníkom svätého Petra v Ríme. Tak mu pomáhal, že ho apoštol v jednom zo svojich listov považuje za svojho syna (porov. 1 Pt 5, 13).

Marek, ktorý sprevádzal Petra počas jeho kázania, „na žiadosť bratov, ktorí žili v Ríme, spísal jeho evanjelium podľa toho, čo počul Petra kázať. A sám Peter, keď ho počul, schválil ho svojou autoritou, aby sa čítalo v Cirkvi“^[1].

Marek vo svojom evanjeliu nepreberá niektoré veľké Ježišove reči. Na druhej strane však mimoriadne živo rozpráva o okamihoch jeho života s učeníkmi. Zastavuje sa pri opise atmosféry miest, rozjíma nad Pánovými gestami, rozpráva o spontánnych reakciách apoštolov... Skrátka, umožňuje nám objaviť čaro Kristovej postavy, ktorá tak priťahovala Dvanástich a prvých kresťanov.

Svätý Josemaría počas prvých rokov svojho kňazského pôsobenia rozdával ako darčeky výtlačky evanjelia. A vysvetľoval, že je potrebné mať, podobne ako svätý

Marek, Ježišov život „v hlave i v srdci, aby sme v každej chvíli, aj bez knihy a so zavretými očami, mohli kontemplovať Ježišov život ako vo filme“^[2].

Bohatstvo detailov, s ktorými je napísané prvé evanjelium, nám uľahčuje vstúpiť do Ježišovej pozemskej cesty. Ak k tomu pridáme svoju predstavivosť, môžeme prežiť niektoré scény z jeho života, a tak postupne rozvíjať rovnaké cítenie a zmýšľanie ako Kristus (porov. Flp 2, 5).

PREDTÝM, ako žil v Ríme, bol svätý Marek jedným z prvých kresťanov v Jeruzaleme. Bol bratrancom Barnabáša, ktorý ho pozval, aby šíril evanjelium. Obaja sa vydali s Pavlom na jeho prvú apoštolskú cestu (porov. Sk 13, 5-13), ale nie všetko išlo podľa

ich predstáv. Keď dorazili na Cyprus, Marek zistil, že nemôže pokračovať, a vrátil sa do Jeruzalema. To zrejme vyvolalo u Pavla istú nevôľu; keď totiž plánovali druhú cestu a Barnabáš opäť chcel, aby ich Marek sprevádzal, Pavol namietal. Výprava sa preto rozdelila a Pavol a Barnabáš sa vydali vlastnou cestou.

Keď sa Marek po rokoch ocitol v Ríme, opäť sa stretol s Pavlom a vidíme ho, ako s ním spolupracuje pri ohlasovaní evanjelia. Toho, ktorý nechcel, aby ho sprevádzal na jeho ceste, teraz svätý Marek napĺňa hlbokou útechou. V skutočnosti, keď musel odísť, Pavol napísal Timotejovi: „Vezmi Marka a prived ho so sebou, lebo je mi užitočný v službe“ (2 Tim 4, 11). Problémy, ktoré mali na Cypre, boli zabudnuté. Pavol a Marek sú priatelia a spolupracujú na tom najdôležitejšom: na šírení dobrej správy o Kristovi.

Je normálne, že v každodennom živote môžeme mať určité konflikty s ľuďmi okolo nás, ako mal Pavol s Markom, aj s tými, ktorí sú našimi spoločníkmi v úlohe prinášať Krista ľuďom. Môžu vzniknúť kvôli rozdielnemu prístupu k určitému problému, kvôli určitým povahovým črtám, ktoré môžu byť ťažko pochopiteľné, alebo z mnohých iných dôvodov. Samotná únava môže tieto trenice zvýrazniť. Rozhodujúce však nie sú tieto rozdiely, ktoré budú vždy existovať, ale schopnosť rozpoznať túto rôznorodosť ako bohatstvo.

Takto si budeme môcť, podobne ako Pavol, vážiť ľudí okolo nás, pretože budeme vedieť, že to, čo nás spája, je väčšie ako to, čo nás rozdeľuje. Ako povedal svätý Josemaría: „Musíte tiež neustále praktizovať bratstvo, ktoré je nad všetkými prirodzenými sympatiami alebo antipatiami, milovať sa navzájom ako skutoční bratia a sestry, so starostlivosťou a porozumením, ktoré je vlastné tým,

ktorí tvoria dobre zjednotenú
rodinu“^[3].

SVÄTÝ MAREK uzatvára svoje
rozprávanie Ježišovou výzvou
apoštolom, aby šírili jeho slovo:
„Chodte do celého sveta a hlásajte
evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mk
16, 15). Evanjelista tento príkaz
nielen prevzal, ale snažil sa ho aj
uviesť do praxe. Možno nebol známy
svojou odvahou, keď sa vydal na
cestu na Cyprus, ale toto prvé
sklamanie ho neodradilo. Neskôr sa
pustil do ďalších dobrodružstiev a
svoju vlasť nechal za sebou.

„Život sa posilňuje darovaním a
oslabuje izoláciou a pohodlnosťou.
Naozaj najviac dokážu využiť
možnosti života tí, ktorí opustia istý
breh a nechajú sa nadchnúť pre
poslanie sprostredkovať život

druhým“^[4]. Rovnakú skúsenosť mal aj svätý Marek. Spočiatku pociťoval závrat, keď sa vzdával od pokoja a skutočností, ktoré poznal; potom však dokázal opustiť *bezpečie brehu*, aby po celom svete šíril radosť zo života s Ježišom. A svojím evanjeliom pomohol aj neskorším generáciám kresťanov podrobnejšie spoznať Pánovu osobu.

Podobná skúsenosť sa odohrala aj v Máriinom živote. Aj ona sa spočiatku bála, keď anjel Gabriel prišiel do jej domu a odovzdal jej ten tajomný pozdrav: „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou“ (Lk 1, 28). Toto stretnutie ju priviedlo opustiť bezpečie Nazareta, aby navštívila Alžbetu a potom porodila svojho Syna v Betleheme. O niekoľko rokov neskôr opäť opustí svoju vlasť, aby zblízka nasledovala Ježiša počas jeho kázania. A hoci spočiatku možno ťažko opúšťala svoj domov, pocítila, podobne ako svätý Marek, radosť z blízkosti Ježiša a z

odovzdávania jeho evanjelia všetkým ľuďom.

[1] Svätý Hieronym, *De Script. eccl.*

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 107.

[3] Svätý Josemaría, *List* 30, bod 28.

[4] V. generálna konferencia biskupov Latinskej Ameriky a Karibiku, dokument z Aparecidy, 29-VI-2007, s. 360. Citované Františkom v *Evangelii gaudium*, bod 10.
